

Po tříměsíční vynucené pauze se opět do Music City ve Vysočanech vrátilo Notování. V březnu dokonce v kompletním počtu šesti soutěžících. Večer otevíral **Kolibříkův úlet** a měli štěstí že začínali, neboť kdyby byli na konci maratону, posluchači by asi prospali i přestávku. Evidentně kladou důraz na texty a muzika je trochu vedlejší a nekoresponduje s nimi. Ovšem v dlouhých mezihrách si jí dosyta užijí a pak se zase soustředí na text. Navíc, všechny písně podle jedné šablony, stěží jsem si zapamatoval jedinou – Svíčkovou. Posluchači ani tu.

Druhý **L. P. Ševelpuna** trochu evokoval jednoho písničkáře tak cca před dvaceti lety, kterého nebudu jmenovat, protože nedávno už natočil celkem slušnou desku. Interpret pojímá zpěv hodně silově, texty jsou trochu póza (*Na jih*). Řešil jsem, na co tam byl druhý kytarista. Snad jediné *Buddha* by prošel u mě.

Pak přišla skupina

5 a pes

, trochu je omlouvá, že nebyli komplet (pes chyběl) a hrají alternativní folk. Tím je řečeno, že si mohou dovolit prakticky vše – včetně afektovanosti, až mírné hysterie, při zpěvu, ale protože je to alternativní folk, tak to může být i umělecký záměr. Zpěvačky se ale při tom pěkně doplňovaly a střídaly, to zas ano. Texty jsou takové trochu agitky, Nezval by měl radost.

Já už s tebou neka byla asi nejlepší. Ale aspoň probudili publikum. Čtvrtý **Šundák** pak oživil sál ještě více. Jednoduchý, přímočarý tah na branku, jak v textech, tak v melodiích. Texty mají nadhled, humor v nich je přirozený, zbytečně délku skladeb nenatahuje, a tak vynikne dostatečně i pointa.

S postupujícím časem stoupala i kvalita. Přišla skupina

NekrmiT

v sestavě Fouk-Bouch-Brnk a předvedla muziku na pomezí blues a folkpunku. Jsou hodně osobití, ale nezneužívají toho. Posluchače udržovali v neustále pozornosti, jak se písnička bude vyvíjet.

Posledním soutěžícím byla **Blondýna**. O té už jsem toho napsal dost, tak prostě konstatuji, že přišla, vystoupila a zvítězila. ([Výsledky](#)) Hostem byla **R**

ejka Balcarová

, kterou jsem dodnes znal především jako výbornou fotograšku a byla pro mě příjemným překvapením. Zpívá a hraje na kytaru tak, jako fotí. Ještě že nesoutěžila, měl bych veliké dilema jak se rozhodnout mezi ní a Blondýnou. Byla vtipná, milá, upřímná a osobitá, jak ona, tak i její písně, příjemně folkové a melodické, i s obsahem. Prostě Paní Písničkářka.

Tak se už těším na dubnové kolo – z toho březnového by měl radost jistě i Cimbura, který tam s námi určitě taky někde byl a bude stále.

Fotogalerie Renaty Králové na
[Facebooku](#)

.